

**Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1820/2023
28.06.2023. године
Београд**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранислава Босиљковића и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Сандра Рајковић, адвокат из ..., против туженог „Favorit-CGI d.o.o Petrovac“, из Петровца на Млави, чији је пуномоћник Горан Лојпур, адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговорне одредбе, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4647/22 од 31.01.2023. године, у седници већа одржаној дана 28.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4647/22 од 31.01.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу 4647/22 од 31.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу 4647/22 од 31.01.2023. године, одбијена је жалба тужиље и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П1 4457/21 од 19.07.2022. године, којом је одбијен тужбени захтев тужиље којим је тражила да се утврди да је одредба члана 9. Уговора о раду број .. од 01.02.2012. године апсолутно ништава јер у супротности са одредбама члана 161. и 162. Закона о раду и обавезана је тужиља да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 9.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену ревизију је благовремено изјавила тужиља, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011...10/23, у даљем тексту: ЗПП).

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу

равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиле као изузетно дозвољеној, имајући у виду да су нижестепени судови одлучили правилном применом материјалног права и у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке ревизијског суда у којима је одлучивано у предметима са истим или битно сличним чињеничним стањем и правним основом, а код утврђења да спорна одредба уговора о забрани конкуренције није супротна принудним прописима, конкретно одредбама чланова 161. и 162. Закона о раду, као и да је иста уговорена у складу са одредбама чланова 69. и 70. Правилника о раду туженог. Због тога не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, те нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиле није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 17.05.2021. године. Предмет спора је утврђење ништавости одредбе уговора о раду о забрани конкуренције.

Према природи тражене правне заштите ова парница спада у парнице из радних спорова. Одредбама главе XXIX Закона о парничном поступку прописана су посебна правила за поступак у парницама из радних односа, док се остале одредбе овог закона примењују када одредбама ове главе није другачије прописано (члан 436.). Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена осим уколико се тужба односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека и тада се о дозвољености ревизије одлучује према вредности предмета спора у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Имајући у виду да се у конкретном случају не ради о парници из радног односа у смислу члана 441. ЗПП (код којих је ревизија увек дозвољена), јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа већ утврђење ништавости одредбе уговора о раду о забрани конкуренције, то ни ревизија тужиле није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић